

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

25. Quomodo exorta apud Constantinopolim t[em]porib. Thedosij quæstione, de resurrectione mortuorum, Deus mirificè veritatem insinuavit, resuscitatis è somno septem Dormientibus, qui 372. annos ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

ANNO 20. Anastasij Deuterius Episcopus
Arianorum, quēdam nomine Barbarus
baptizans, ausus est contra institutum Domi-
nicę dicere: Baptizatur Barbarus in nome-
nis per filium in Spiritu sancto, ad quę ver-
um statim exsiccatum est baptismi lauacrum,
Barbarus territus fugit, miraculum quę om-
nibus exposuit. Simile ferē refert Nicepho-
rus Callistus de Iudæo quodam (*lib. 14. cap. 17.*
Ecclesi.) qui cum lucri gratia identidē bap-
tismum reiteraret, tandem ad Paulum Nouatia-
norum Episcopū venit, baptizari ab illo desi-
tens. Cumq; verbo fidei institutus esset, so-
lunūque ieiunium compleuisset, & ad bap-
tismum progredieretur, ecce ineffabili quadam
providentię vnda repenti disparuit.
Vbi verō alia aqua (Episcopo & reliquis adstā-
tibus rem eam nescientibus, sed aquā per sub-
terrāneum meatum fortē effluxisse putantibus)
confusa est, diligenterq; prouisum, ne dē lauacro
profluere, rursus aqua euauit. Ad eius rei
curam multi accurrunt, quorum vnus Iudæ-
um agnouit, quod scilicet antea ab Episcopo
baptismo suscepisset. Nō obiter hoc
recessit, verū vt scire possemus, gratiam di-
uinam quandoq; etiam apud indignos se ex-
hibere. Hęc Nicephorus.

Nicephor. Callistus lib. 14. cap. 45. Ecclesiast. histo-
ria, & Constantinus Manasses in Annalib. Exoris
apud

apud Constantinopolim temporibus Theodosij qua-
 sitione, de resurrectione mortuorum, Demosthenes
 veritatem insinuanit, resuscitatis e somno septem
 dormientibus, qui 372. annos dormierant.

CAP. XXV.

Temporibus Theodosij Imper. disputatio
 ingens in vrbe imperante de mortuo-
 rum resurrectione exstitit, & populo maxima
 incessit concertatio. Quidam enim, vna cum
 Sadducais, resurrectionem prorsus non esse
 opinati sunt: quidam autem egrè quidem, sed
 crediderunt tamen, defunctos excitaturi, &
 apertis & irrefragabilibus sacrarum scriptu-
 rarum testimoniis adducti, alio prorsus, &
 immutato corpore. Vt primum enim corpus
 illud, quod variis modis solum abolitum
 que sit, resuscitetur, fieri non potest, prae-
 ter id aliud, nulla praeter deitate materia diuina, (quae
 omnia perficit) voluntate denuò reconstitutum,
 vna cum anima resurrecturum esse existima-
 runt. Huic tantae aetatis eius hominum igno-
 rantiae, & de proposita quaestione ambiguita-
 ti, qui priusquam existant, omnia nomit Deus,
 perinde atque medicus optimus, idoneis praeparauit
 remedia, vt tempore suo curam adhibens,
 animarum sanaret imbecillitatem. Itaque
 ante annos trecentos septuaginta duos, rem-
 fecit, quae nulla ex parte miraculis antiquitas
 ab eo supra naturae captum editis cedat: quam
 hoc loco commemorare aggrediar. Ephesi in
 Ionia

CRAR.

Theodosij qua-
Deum mirifice
somnia septem
erant.
et. disparatio
de mortuo
ulo maxima
m. vna cum
ritus non esse
quidem sed
excitatum
um serpenti-
proctus, &
nim corpus
abolitum
sed prater
iunna, que
restitutum,
se existima-
inum igno-
ambiguita-
moniz Deus,
idonea prae-
curam adhi-
arem. Itaq;
duos, rem
s antiquus
edat: quam
Ephesi in
Ionia

LIBER. VII.

onia septem pueri, corporibus iuxta & animis
traces fuere, à parentibus per manus eius tra-
ditae religionis nostrae cultores. (Paulus Diaco-
nus simile quiddam refert de gestis Longobar. libr. 1.
cap. 3.) Tanto verò illi erga Christum flagrarunt
more, vt persecutionem eam, quam Decius
Romanus eo tempore Imperator grauissimam
quam crudeliter exercuit, paruisacerent. Et
quum propalam Christum confessi essent, post-
ea non longè ab vrbe ea secesserunt: & in vici-
o quodam antro, propter imminens periculù,
se ipsos occultarunt. Eius antri aditum & for-
tes, persecutores à parte exteriori probè cir-
cumuallatas muniuere. Illi verò praè anxio a-
nimo mœore in somnù sibi profundù delabi
nisi sunt, atque ita ad annos trecentos septua-
ginta duos dormierunt. Perinde enim atq; an-
geli prouidentia diuina & Spiritu sancto ob-
ambati, & veluti sensu orbati, suauis & molli
somno, eo quo diximus tempore, ita sunt de-
renti, vt neque corpora, neque vestimenta eo-
rum diffluerint. Vbi autem tempore suo sub
praesenti Theodosij imperio speluncae fores
recluse sunt, è somno illo euigilarunt, vnumq;
ex eis in urbem rerum necessariorum compa-
randarum gratia miserunt. Quum autem is
cuius Decij numisma proferret, noua atque
insolita monetae forma adducti, in thesaurum
eum illi incidisse opinati sunt, iuuenemque
ad urbis rectorem duxerunt, neque leuia ei, vt
aurum

770 COLLATION. SACRAR.
aurum inuentum indicaret, adhibuerunt tor-
menta. Et postquam flagris abundè concilius,
vix apud seipsum esset, exclamans: Quis tan-
dem, inquit, imperium nunc obtinet? mihi di-
cite. Atque illi suauius & facere subridentes:
Num tu, responderunt, Theodosium nunc fe-
liciter imperium administrare ignoras? Tum
iuuenis: Bona verba quæso, ait, an non Decius,
sed Theodosius Romanum obtinet imperium,
qui me & sex alios mecum multo tempore re-
titos per præfectum vrbi speluncam hanc vbi
occultaremur, subire coëgit, vnde me illi fa-
me perciti, ad panes emendos præmisere? His
illi verbis auditis conseruati, celeriter omnes
ad antrum illud occurrerunt, adituque magis
dilatato, lapidibusque hinc & illuc disiectis,
in tabulam inciderunt, in qua Decij nomen
ipforum in Christi religione profutenda liber-
tas, fuga simul & occultatio, necnon sepultu-
ræ tempus percommodè expressum erat. Pro-
inde cum reuerentia debita eos inde duxerunt,
& de re omni celeriter Imperatorem certio-
rem fecerunt. Cæterum Imperator fidelissi-
mus, vbi eam rē cognouit, quod semper quæ-
grata Deo & accepta essent faceret, pietate sua
indignum duxit, vel illos ad se transferri cura-
re, vel alios ad eos videndos mittere, ipsum
autem domi manere: alterum enim arrogan-
tiæ, alterum autem socordia omnino esse in-
dicauit. Et rebus omnibus præco vt ad illos
veni-

LIBER VII.

771

veniret, contemptis, quam potuit celerrimè
 Ephesum contēdit, atque ibi illorum conspe-
 ctu se oblectavit, & cum eis collocutus, &
 infirmitatem consuetudine eorū vsus est: tum
 in communi etiam mensa cum eis, ita
 par erat, cibum cepit, septemque totos dies
 eis fuit, omne eis curæ & officij genus pre-
 lass. Vbi verò etiam longiore rursus somno
 obitu sancto in Christo obdormierunt, de-
 mo eos persecutus honore, & præclaro ea
 causa triumpho actò, magnificeque rura-
 tum eis in antro repositis, Constantinopolim
 reuersus. Ea re quæstio de dogmate sopita
 est. Satis enim constabat, illum qui, vt pueri il-
 lor: annos, veluti noctem vnam nullo cor-
 porum detrimento quiescentes superarint, ef-
 ficit, eosque vnà cum animabus excitari:
 eundem quoque potestatis suæ abundantia,
 omnes homines cum suis, non alienis corpo-
 ribus, in momēto vno, veluti ex somno, tem-
 pore suo excitaturum esse.

*hanc historiam septem Dormientium prolixè & ex-
 actissimè descriptam videre est apud Simeonem
 Metaphrasten, citatum à Laurentio Surio in vitis
 sanctorum 27. Iulij. & apud Gregorium Turo-
 nensem libr. 1. de gloria martyrum cap. 95.
 Moses Euiratus cap. 26. Prati spiritualis,
 monstranda visio Theophanis de pœnis ac damna-
 tione illorum, qui se segregant à Catholica & A-
 postolica Ecclesia ad quasunque hereses.*

K k

CAP.